„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nro. 80. Piątek 5. kwietnia 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 5. kwietnia. Gazeta wieczorna ogłasza nominacyę hr. Edmunda Hartiga najwyższym marszałkiem krajowym a doktora Jana Libecka jego zastępcą w Czechach, hr. Emanuela Dubskiego starostą krajowym, a Dr. Wencliczka jego zastępcą w Morawie, dziedzica dóbr Karola Wurzbacha starostą krajowym, a deputowanego Fidelsa Terpins jego zastępcą w Krainie.

Florencya, 4. kwietnia. Ricasoli zawiadomił izbę, iż ministeryum podało się do dymisyi, którą Król przyjął.

Haaga, 3. kwietnia. Przedaż Luxemburga przez Króla holenderskiego zaniechana została, o czem minister spraw zagranicznych zawiadomił posła francuskiego.

Część nieurzędowa.

Dziennik urzędowy peszteński ogłosił najwyższe postanowienie względem pozostawienia na posadach, uwolnienia od służby i zamianowania nadżupanów. Między 26 nowo mianowanemi nadżupanami znajdują się 14 deputowanych. Baron Vay i hr. Forgach osobnemi odręcznemi pismami, przy uznaniu wiernej i gorliwej ich służby, od takowej uwolnieni zostali. Prócz tego w Siedmiogrodzie hr. Gotthard Kun, deputowany, mianowany jest nadżupanem Hunyadzkiego, a Karol Torma, także deputowany, nadżupanem Szolnockiego komitatu.

Na posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego z dnia 2go b. m. odczytano znaną już z telegraficznych doniesień interpelacyę względem Luxemburga, podpisaną przez 70 członków parlamentu; brzmi ona jak następuje: „Niżej podpisani członkowie parlamentu zapytują się p. przewodniczącego komisarzy związkowych: 1) czy król. pruski rząd otrzymał wiadomość, o ile uzasadnione są pogłoski codzień wzrastające o rokowaniach pomiędzy Francyą a Holandyą, tyczące się odstąpienia w. księstwa Luxemburgskiego? 2) czy król. pruski rząd jest w stanie udzielić wiadomości parlamentowi, w którym wszystkie stronnictwa zgodnie łączyć się będą w najsilniejszem wspomaganiu ku odparciu wszelkiego usiłowania, dążącego do oderwania dawno-niemieckiego kraju od wspólnej ojczyzny, że tenże rząd w połączeniu ze sprzymierzonymi jest zdecydowany zabezpieczyć na wszelki przypadek trwale połączenie w. księstwa Luxemburgskiego z resztą Niemiec, mianowicie prawo utrzymywania załogi pruskiej w fortecy Luxemburg." Marszałek Simson zwraca się do przewodniczącego komisarzy związkowych, czy zechce na interpelacyę tę odpowiedzieć. Hr. Bismarck oświadcza swą gotowość, a marszałek wzywa posła Bennigsena do zabrania głosu celem uzasadnienia swej interpelacyi. Poseł Bennigsen chce z miejsca mówić, lecz wezwany ze wszystkich stron wstępuje na mownicę i odzywa się mniej więcej w następujące słowa: Panowie! Od wielu dni mnożą się z wszystkich stron wiadomości o rokowaniach pomiędzy francuskim a holenderskim rządem o odstąpienie w. księstwa Luxemburgskiego; z coraz większą pewnością głoszona jest wieść, że odnośny traktat, odstępujący kraj ten, już został zawarty. Podług tego zatem książę niemieckiego pochodzenia, niepomny na przeszłość tego kraju, zawarłby był handel o kraj, który po wszystkie czasy niemieckim był krajem, który jedynie przy sposobności założenia niemieckiego związku dostał się w posiadanie panującej rodziny w Holandyi w zamian za ustępstwa innych ziem. Luxemburg kraj niemiecki, który zawsze jako część powiatu burgundzkiego do państwa niemieckiego należał, z którego domu panującego Cesarze pochodzili, będący dla Niemiec i margrabiów tą prowincyą, jaką jest prowincya, w której stolicy parlament jest zebrany, ma być przez podobny handel dla Niemiec utracony. To jest, jak mniemam, naglącem wezwaniem dla parlamentu, ażeby jasno sobie przedstawił, co związkowe rządy, co reprezentanci narodu w obec takiego niebezpieczeństwa czynić mają. My nie tylko reprezentować powinniśmy w kraju granicznym Luxemburgu część niemieckiej ziemi, lecz musimy tam nadto bronić ważnej pozycyi wojskowej, która gdyby miała być przez nas opuszczoną, zagrażałaby wraz z Belgią niemieckim prowincyom nadreńskim, — fortecy zbudowanej za pieniądze, które w r. 1815 Francyi jako wynagrodzenie nałożone zostały, zbudowanej ku obronie Niemiec przeciwko Francyi, w której to fortecy rząd pruski nie tylko na mocy traktatów wiedeńskich, wiedeńskich aktów kongresowych, lecz także na mocy osobnych umów pomiędzy rządem pruskim a hanowerskim z lat 1816 i 1817 uzyskał drogocenne prawa obsadzania i mianowania gubernatora i komendanta. Zagraża niebezpieczeństwo, że niemiecki kraj graniczny straconym być może, w którym ludność przeważnie jest niemiecką i nie życzy sobie przejść pod panowanie francuskie, lubo może w niej okazuje się jeszcze pewna odraza od poddania się już teraz pod ciężkie wojskowe wymagania, jakie żądane są od wszystkich członków związku północno-niemieckiego, jest ona niemiecką i niemiecką pozostać pragnie. Jeżeli mi pan marszałek zezwoli, to odczytam wyjątek z pisma, które otrzymałem z Luxemburga, a które zawiera domaganie się ratunku, jaki krótko przed rozpoczęciem dzisiejszego posiedzenia otrzymałem, z którego się okaże, że Luxemburg jest niemieckim i że nie ma żadnej ochoty odłączyć się od Niemiec. (Tu odczytuje odnośny wyjątek, w którym jest powiedziano, że pomiędzy 200 tysięcy mieszkańców zaledwie jest 100, którzy po niemiecku nie mówią; gdyby przyszło do suffrage universelle, wystarczy jaka taka nadzieja sojuszu z Prusami, ażeby głosowanie wypadło wszędzie na korzyść Niemiec itd.) Panowie! Interpelacya, którą zanosimy do pana prezesa komisarzy związkowych, wyszła ze stronnictw liberalnych parlamentu, gdyż my przedewszystkiem czuli potrzebę zadokumentowania publicznie, iż w przypadkach, gdzie chodzi o odparcie niesłusznych zachcianek zagranicy, nie masz żadnego stronnictwa w izbie (oklaski), że trudności jakie się okazały w ostatnich dniach przy obradach nad projektem do konstytucyi, nie będą miały najmniejszego wpływu na zachowanie się parlamentu całego, gdzie chodzi o wystąpienie zgodne i zwarte w obec zagranicy i o poparcie dotychczasowej silnej polityki rządu jak najstanowczej. (Żywe oklaski). Panowie! Z pisma, które wam przeczytałem, i z innych zapisków, jakie częścią w listach otrzymałem, częścią w gazetach czytałem, dowiedzieliście się, z jaką troską w Luxemburgu oczekują rozwiązania obecnych rokowań. Ponieważ kraik ten sam oprzeć się nie może zachciankom francuskim, tym większym jest obowiązkiem naszym stanowczo wystąpić przeciwko pragnieniom owym i bronić pozycyi. Panowie! Zagranica usiłuje korzystać z czasu, w którym Związek niemiecki nie jest jeszcze ukonstytuowany, ażeby potęgę swą w obec Niemiec wzmocnić. Jeżeli zaraz na razie przeciwko temu nie wystąpimy, natenczas zachcianki owe coraz częstszemi stawać się będą, a obecne przekształcenie Niemiec nie doprowadzi do utworzenia silnego państwa związkowego, ale raczej do dawnego rozdarcia i słabości. (Przeciągłe oklaski). Powinniśmy zagranicy pokazać, że chcąc utrzymać pokój, nie lękamy się bynajmniej wojny, ale jesteśmy do niej przygotowani, gdzie chodzi o odparcie niesłusznych roszczeń. (Ogólne oklaski). Wiemy przecież wszyscy, że we Francyi resztki wszystkich stronnictw i ich zgrzybiali przywódzcy starają się w namiętnych mowach podburzać nie tylko w celu czynienia zdobyczy, lecz może również w celu zgotowania obecnemu rządowi trudności. Dajmy szybko i stanowczo należną odpowiedź, a przydusimy podobne usiłowania w zarodku. Gdyby w chwili, w której parlament jest zgromadzony, ażeby przedsięwziąść nowe przeobrażenie niemieckich stosunków, gdyby w chwili, w której reprezentanci rządów i reprezentanci narodu wspólnie nad tem obradują, miały być odrywane od Niemiec prowincye graniczne, czyżby to nie było plamą, ciężko obciążającą honor niemiecki, czyżby przez nie był wypiętnowany stępel słabości w kierownictwie naszej polityki zagranicznej?... Wspomniawszy w dalszym toku swej mowy o zaręczeniu królewskiem, iż i najmniejszej wioski nie pozwoli oderwać od Niemiec, podnosi mowca radość, jaką zaręczenie to obudziło w całych Niemczech, a następnie zaręcza wśród żywych oklasków izby, iż król i teraz znajdzie naród tylko jeden, bez stronnictw zgoła, jeżeli go wezwie do obrony wielkiej niemieckiej ojczyzny! Obawa zaś ta wojny zewnętrznej mogłaby się przyczynić do prędszego ukończenia prac parlamentu i do porozumienia się z rządami związkowemi. Naród francuski winien się przekonać, iż Niemcy żądają tylko zająć stanowisko im należne, że nie szukają wojny i że przeto cała odpowiedzialność spada na Francyę. Oba narody mogą w zgodzie i spokoju dopełniać swej misyi cywilizacyjnej. Wojna zadaje obydwom i rozwojowi kultury głębokie i ciężkie rany. W końcu zaręcza mowca, że jak stronnictwa izby tak i cały naród popierać będą każdą politykę rządu, jeżeli ten stanowczo odpierać zechce wszelkie zachcianki obcych mocarstw.

Odpowiedziawszy na pierwszy punkt interpelacyi Benningsena, dotyczącego negocyacyi z Królem holenderskim po rozbiciu dawniejszej rzeszy niemieckiej, odezwał się hr. Bismarck o dzisiejszem położeniu kwestyi w następujący sposób:

Przed kilku dniami podał Jego król. Mość Król holenderski uwierzytelnionemu w Haadze królewsko-pruskiemu posłowi w ustnej rozmowie sposobność do oświadczenia się, jakby rząd pruski to przyjął, gdyby Jego król. Mość zrzekł się zwierzchnictwa nad W. Ks. Luxemburgskiem. Hr. Perponcher, nasz poseł w Haadze, odebrał polecenie, aby na zapytanie to odpowiedział: że rząd królewski wraz ze sprzymierzeńcami swymi w tej chwili nie czuje się w ogóle powołanym do wypowiedzenia w tej kwestyi swego zdania, że musiałby Jego król. Mości pozostawić odpowiedzialność za własne jego działania, i że rząd królewski przed zdaniem swej opinii o kwestyi tej, gdyby go do tego okoliczności zmusiły, w każdym razie musiałby się poprzednio upewnić, jak się na tę kwestyę zapatrują niemieccy jego sprzymierzeńcy, jak się na nią zapatrują mocarstwa, które podpisały traktaty z r. 1839 i jak ją ocenia opinia publiczna w Niemczech, która w obecnej właśnie chwili posiada w tem dostojnem zgromadzeniu odpowiedni organ. (Żywe oklaski). Drugim faktem było ofiarowanie ze strony królewsko-holenderskiego rządu, za pośrednictwem jego posła przy dworze tutejszym, chętnych tegoż rządu usług pod względem przewidywanych pomiędzy Prusami a Francyą rokowań co do W. Księstwa Luxemburgskiego. Na to odpowiedzieliśmy, że nie jesteśmy w możności korzystania z tych chętnych usług, bo żadne w tej mierze nie odbywają się rokowania. (Wesołość i oklaski). Takie jest panowie, o ile rządowi wiadomo, położenie tej sprawy w tej jeszcze godzinie. Mówię z przyciskiem: o ile rządowi wiadomo, i powołuję się na poprzednie moje oświadczenia względem możliwości zawarcia ugody. Nie będziecie zapewne panowie wymagali ode mnie, abym w tej chwili — jak to reprezentantowi ludu, reprezentacyi ludowej jest wolno — o zamiarach i postanowieniach królewskiego rządu i jego sprzymierzeńców w tym i w owym przypadku publiczne składał oświadczenia. Sprzymierzone rządy są tego przekonania, że żadne obce mocarstwo nie naruszy niewątpliwych praw państw niemieckich i niemieckich ludności; spodziewają się one, że będą w stanie obronić i utrzymać w całości prawa takie na drodze pokojowych rokowań i bez naruszenia przyjaźnych stosunków, w jakich dotąd pozostają Niemcy z sąsiadami swymi ku zadowolnieniu rządów sprzymierzonych. Nadziejom tym tem bezpieczniej oddawać się będą mogły, im widoczniej spełnia się to, co p. interpelant poprzednio ku mojej radości napomknął: że przez nasze obrady złożymy dowód niezłomnego zaufania, nierozdzielnej spójni pomiędzy ludem niemieckim a jego rządami i pod jego rządami (Żywe wszechstronne oklaski). Następnie obradował parlament nad rozdziałem VI. projektu do konstytucyi dla Związku północno-niemieckiego, mianowicie nad artykułami 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 i 37; tudzież nad rozdziałem VII., artykułami 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, które wszystkie z małemi odmianami przyjęto wedle projektu rządowego. W końcu zajmował się parlament rugami wyborczemi. W parla-

mencie panuje przekonanie, że obrady końcowe aż do Wielkiejnocy ukończone zostaną a parlament zamknięty. Książę następca tronu saskiego przybył do Berlina z Drezna, ażeby królowi Wilhelmowi zdać raport, że 12. (saski) korpus północno-niemieckiej armii urządzony jest od dziś dnia na stopę pruską, a adjutanci Carlowitz i Senfft-Pilsach przy tej sposobności wystąpili po raz pierwszy w uniformie pruskim. Książę następca tronu saskiego mianowany został główno-dowodzącym nad 12. korpusem armii.

Na interpelacyi Benningsena i odpowiedzi hr. Bismarcka nie skończy się podobno sprawa Luxemburgska w północno-niemieckim parlamencie. Frakcya narodowo-liberalna zamierza wnieść rezolucyę względem utrzymania związku Luxemburga z Niemcami i na teraz idzie tylko o porozumienie się jej z innemi stronnictwami, co w obec panującego usposobienia trudnem nie będzie. I ze strony rządu nie można się spodziewać oporu w tym przedmiocie, gdyż już hr. Bismarck przyznał, iż zachodzi moralna potrzeba działania zgodnie z opinią publiczną w Niemczech. Idzie więc tylko o formę. Chociaż zaś w ostatnich dniach bardzo wiele było półurzędowych doniesień o sprawie Luxemburgskiej, to jednak doniesienia te nie przyczyniły się wcale do wyjaśnienia sytuacyi. Wszakże nawet między doniesieniami z Luxemburga a doniesieniami z Hagi wielka zachodzi sprzeczność. Luxemburgski naprzykład „Courier du grand duché“ powiada dosłownie: „Jego królewska wysokość namiestnik upoważnia rząd do stanowczego zaprzeczenia pogłoskom o ustąpieniu Luxemburga“ i woła z radością: „Zostaniemy więc Luxemburgami!“ Doniesienia zaś z Hagi opiewają wcale inaczej. Tam dziennik urzędowy zaprzecza tylko jakoby ustąpienie Luxemburga było już dokonane. Różnica jest widoczna. Późniejszych wiadomości na teraz nie mamy.

„Moniteur du Soir“ pisze: Interpelacye w północno-niemieckim parlamencie, które przy obecnym stanie Europy nie dobre wrażenie sprawićby mogły, na nas w ogóle dobre wrażenie zrobiły. Hr. Bismark w wzniosłych dla Niemiec wyrazach wykazał potrzebę uwzględnienia drażliwości Francyi. Hr. Bismark prócz tego ważne jeszcze zrobił oświadczenie. Najprzód skonstatował, iż Luxemburg jest państwem niepodległem, którem Król holenderski zupełnie dysponować może. Następnie nie zaprzeczał, iż Luxemburczyki nie chcą wcielenia ich do Niemiec, a w końcu wykazał, iż życzenie utrzymania dobrych stosunków z potężnym sąsiadem wpływać musi na politykę Prus w Kopenhadze.

„Constitutionnel“ zamieścił artykuł przez p. Limayrac podpisany, względem interpelacyi w północno-niemieckim parlamencie. Dziennik ten oddaje sprawiedliwość umiarkowanej mowie hr. Bismarka, i powiada: Francya nie ma żadnych zachcianek grożenia interesom Niemiec i naruszania ich honoru; nie ma żadnych wojennych tendencyi, lecz tylko uczucie słuszności i sprawiedliwości. Lecz byłoby nie dobrze, gdyby Prusy po tak wielkich zdobyczach z zawiścią przeszkadzały najmniejszemu nawet nabyciu, którego sąsiad żądaćby mógł, nie z ambicyi, lecz w interesie własnego bezpieczeństwa. Francya też obojętnie patrzeć na to nie będzie, jeżeli Prusy wystąpią z prawnych granic, lub zatrzymają punkta strategiczne innym zagrażające.

„Monitor“ z dnia 3. kwietnia ogłosił nominacyę hr. Walewskiego senatorem.

Przy wyborach prezesa i czterech wiceprezesów włoskiej izby deputowanych stronnictwo rządowe świetne odniosło zwycięstwo i ciężką zadało klęskę elementom opozycyjnym, tak piemoncka municypalnym jak i ultrademokratyczny. Całe prezydyum należy do stronnictwa umiarkowano liberalnego, to jest rządowego.

Półurzędowa „Italie“ przypomina, iż pismo które Król Wiktor Emanuel wystósował do hrabiego Bismarka, przy nadaniu mu orderu Anunziaty, przed dwoma miesiącami pisane było. Dziennik ten zapewnia jednocześnie, iż flota włoska nie odpłynęła na wschód, gdzie teraz spokojność panuje. Kilku oficerów odwołano z floty, jako świadków w procesie admirała Persano.

Neapolitańska zaś „Italia“ donosi, iż nadszedł rozkaz z ministeryum marynarki, żeby pancerna fregata „Castelfidardo“ jak najspieszniej ekwipowana została, gwoli udania się na pełne morze.

Półurzędowa „Opinione“ zaprzecza stanowczo wieściom o bezpośredniej modyfikacyi gabinetu, twierdząc, iż dotąd nic jeszcze pod tym względem nie postanowiono. Dziennik ten przyznaje jednak, iż baron Ricasoli chętniehy ustąpił ministeryum spraw wewnętrznych. Dzienniki podają Ratazzego jako kandydata na ministra spraw wewnętrznych, i drukują zarazem mowę, którą jako kandydat do parlamentu wygłosił w kolegium wyborczem w Alessandryi. W mowie tej p. Ratazzi kładł głównie nacisk na potrzebę wielkiej redukcyi siły zbrojnej. Włochy muszą oszczędzać, niebespieczeństwo zaś z żadnej strony im nie zagraża. Trzeba więc unikać wydatków na utrzymanie wielkiej armii.

Dzienniki z południowych Włoch skreślają w czarnych nader barwach położenie prowincyi neapolitańskich. W niższych warstwach ludności panuje wielka nędza i bieda wszelkiego rodzaju, ztąd usposobienie ich nader jest groźne. W wyższych klasach wielka panuje trwoga z powodu takiego usposobienia i z obawy excesów, do których łatwo przyjść może. Często zdarzają się smutne bardzo wypadki. W Pizzo w Calabryi zasztyletowano delegata do publicznego bezpieczeństwa na ulicy; w mieście kalabryjskiem Taverna popełniono kilka krwawych zbrodni.

Dzienniki zagraniczne donoszą, że hrabia Strogonów przybył do Rzymu dla zawiązania znów stosunków dyplomatycznych między Petersburgiem a Rzymem. Poseł francuski wspiera ma jego usiłowania. Gdyby usiłowania te się udały, możnaby się z tąd cieszyć w interesie kościoła katolickiego w Polsce srogo dotkniętego.

Według naświeższych doniesień z Mexyku Eskobedo zniszczył wodociąg prowadzący wodę do Queretaro gdzie Cesarz Maxymilian przebywa obecnie z głównym korpusem i że wojsko jest z tego powodu w bardzo złym stanie. W Paryżu sądzą, że Cesarz nie będzie już mógł powrócić do Mexyku. Do „Courrier des Etats-Unis“ piszą z Veracruz pod d. 1. marca, że ciągle jeszcze mówią tam o bliskiej abdykacyi Cesarza Maxymiliana. Słychać, że Cesarz ma przed abdykacyą ogłosić dokumenta które mogą skompromitować Francyę i Napoleona III. Część tych dokumentów znajduje się w Anglii, reszta w Mexyku.

Stany Zjednoczone zrobiły z Rosyą wielce korzystny interes; nabyły posiadłości rosyjskie rozległości 24.000 mil kwadratowych z 65.000 mieszkańców za 7 milionów dolarów i prezydent przedłożył już ugodę senatowi do zatwierdzenia. Posiadłości te obejmują wybrzeża i wyspy od górnego krańca posiadłości angielskich w Ameryce północno-zachodniej, aż do cieśniny Behringa. Ludność zajmuje się rybołostwem i polowaniem. Część południowa, obfitująca w lasy byłaby bardzo stósowną do zakładania tam osad, mianowicie wyspy Sitka i ks. Walii. Pod względem politycznym nabycie tego kraju ważnem jest dla unii, Stany Zjednoczone bowiem zbliżają się teraz do Azyi, z drugiej strony zaś okrążać będą posiadłości angielskie na oceanie Spokojnym Vancouver Island i Br. Columbię co przygotuje może przyszłą ich anexyę.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W II. połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Tarnów zr.	Tarnów c.	Bochnia zr.	Bochnia c.	Krosno zr.	Krosno c.	Sanok zr.	Sanok c.	Drohobycz zr.	Drohobycz c.
	Miejsce targu: walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	42	5	37	4	78	4	50	4	80
„ żyta	3	67	4	12	3	75	3	50	3	10
„ jęczmienia . . .	3	5	3	23	2	71	2	75	2	10
„ owsa	1	62	1	76	1	58	1	60	1	30
„ hreczki	3	20	.	.	.	.	.	.	2	50
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	3	50
„ ziemniaków . .	1	.	.	.	1	22	1	20	1	30
Cetnar siana	1	55	.	.	1	30	1	.	1	10
„ wełny . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu .	32	50	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	8	50	.	.	6	.	4	.	6	.
„ „ miekkiego	7	50	.	.	4	50	3	.	5	.
Funt mięsa wołowego	.	.	.	.	.	11	.	13	.	9
Mas okowity	.	50	.	.	.	60	.	66	.	60

Kronika.

(Dorożkarze ukarani.) W miesiącu marcu b. r. policya ukarała następujących fiakrów i dorożkarzy: za nieostrożną jazdę fiakrów Nr. 5, 14, 17, 25, 38, 44, dorożkarzy Nr. 79, 109, 161; za odmówienie jazdy dorożkarzy Nr. 16, 113, 137; za ekscesa fiakra Nr. 23; za zostawienie koni bez dozoru fiakra Nr. 32; za opilstwo fiakra Nr. 32.

(Złodziej w kostnicy.) W nocy z 1. na 2. b. m. zakradł się złodziej do kostnicy na cmentarzu stryjskim we Lwowie, i zabrawszy żelazne części składowe pieca, rurę, drzwiczki itd. uszedł.

(Samobójstwo.) Wasyl Oryszczak z Rakowca w powiecie lwowskim, odebrał sobie życie przez obwieszenie d. 2. b. m.

(Pożary.) W Złoczowie d. 27. z. m. spaliły się 2 domy na przedmieściu gliniańskiem, ogień miał powstać przez nieostrożność. W Brzezinach w powiecie Ropczyckim d. 28. z. m. spalił się dom wartości 200 złr. przyczyna pożaru nie jest wiadoma. W Kaczanówce w pow. Skałackim d. 31. z. m. spaliła się stajnia dworska ze 100 wołami, przyczyna pożaru jest także niewiadoma.

Ostatnia poczta.

Peszt, 3. kwietnia. Izba magnatów przyjęła wczorajszą uchwałę izby deputowanych względem przedłożenia o rekrutacyi, a następnie załatwiła na czterogodzinnem posiedzeniu elaborat względem spraw wspólnych. Pomiędzy innymi przemawiali Baron Vay, książę prymas, Szögyenyi, Hr. Szecsen i Hr. Cziraky, wszyscy za elaboratem; zresztą Szecsen uważa, że delegacyom wyznaczono za mały zakres działania, Cziraky zaś sądzi, że za wielki.

Prezydent ministrów Br. Beust był przez powien czas obecny na posiedzeniu.

Berlin, 3. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu północno-niemieckiego toczyła się debata jeneralna nad 9tym rozdziałem konstytucyi o urządzeniu służby wojskowej. Opozycya żada dwuletniej służby w linii. Szef sztabu jeneralnego Moltke utrzymuje że skrócenie czasu służby jakkolwiek pożądane pod względem finansowym, byłoby niemożebnem ze względów wojskowych w obec ogólnej sytuacyi i powszechnego zbrojenia się. Bądź co bądź Prusy nie zagrażają nikomu. Trzyletni czas służby sprawił to że Prusy po bitwie Königgrätzkiej silniejsze jak wprzódy, miały pod bronią 664.000 wojska. Trzyletni czas służby tłómaczy niezmierną różnicę między stratami pruskiemi a austryackiemi, tudzież uczucie przywiązania między dowódzcami a żołnierzami pruskimi. Bezskuteczną była nadzwyczajna waleczność Austryaków, ponieważ w Austryi czas służby trwa 15 do 18 miesięcy a na tem cierpi karność.

Jenerał Vogel-Falkenstein jest tego samego zdania.

Deputowany Kryger motywuje wniosek deputowanych duńskich aby obowiązek służby wojskowej w północnym Szlezwiku zawieszony został w myśl pokoju wiedeńskiego i pragskiego aż do powszechnego głosowania.

Hr. Bismark życzy aby słowa poprzedniego mowcy nie obłąkały mieszkańców północnego Szlezwiku. Są oni Prusakami i muszą stósować się do praw pruskich. Postanowienia traktatu wiedeńskiego mylnie są tłómaczone. Do r. 1870 każdy Szlezwiczanin może przez wychodźtwo zostać Duńczykiem, ale wtedy będzie Duńczykiem i jeżli powróci jako taki uważany będzie.

Londyn, 3. kwietnia. W izbie wyższej książę Buckingham odpowiedział na interpelacyę lorda Clarendona, że rząd otrzymał depeszę z Petersburga, potwierdzającą wiadomość o układach co do sprzedaży posiadłości rosyjskich w Ameryce. Rezultat ostateczny nie jest jeszcze wiadomy. Obawy są nieuzasadnione.

Konstantynopol, 3. kwietnia. Zapewniają, że nota francuska przed kilkoma dniami doręczona Porcie nie proponuje berwarunkowego odstąpienia Kandyi, lecz zarządzenie powszechnego głosowania.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. kwietnia.

Hotel George: P. Wiśniewski Tad., z Krystynopola. — Hotel europejski: Marynowski Wacław, z Tyniowiec. — Zagórski Miecz., z Podburza.

Hotel Langa: Hr. Łaczyński Józef, z Dmytrowiec. — Korwin Andrzej, z Suchorowa. — Korwin Jan, z Jureczkowa. — Kobierzycki Lud., z Jarosławia.

Hotel angielski: Hr. Drohojewski Zyg., z Krukienic. — Morawski Rom., z Kowalówki. Pietrzycki Mar., c. k. pens. podpor., z Czerniowiec.

Hotel pod białym koniem: Rewakowicz Józef, c. k. pens. kapit., z Drohobyczy.

Hotel Kuhna: Stanek Józef i Jan, z Wiszenki. — Stanek Wacław, z Żędowice. — Zielonka Leon, c. k. podporucz., z Krakowa.

Hotel Krakowski: Zwolski Julian, z Brynice.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. kwietnia.

PP.: Abrahamowicz Józef, do Trójcy. — Skarbek-Borowski Józef, do Hurka. — Falkowski Felix, do Wytrylowa. — Mirski Al., do Dzikowa. — Wasilewski Tadeusz i Antoni, do Sienkowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. kwietnia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.00	+ 2.8	87.2	zach. sł.	10
2. god. po poł.	323.19	+ 2.4	72.6	„ „	10
10. god. wiecz.	322.58	+ 1 6	66.7	„ „	2

W nocy deszcz 2.‴16.

TEATR.

Dziś (przedstaw. polskie) „**Marya Stuart**,“ tragedya w 5 aktach Fr. Szylera. Na dochód czytelni akademickiej przy uniwersytecie tutejszym. Pani Aniela Aszperger przyjmie z grzeczności udział w tem przedstawieniu.

Jutro (przed. niem.) „**Die Jüdin**“, wielka opera w 5 aktach. Na dochód p. Józefa Schürrer kapelmistrza.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 4. kwietnia.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	6	04	6	09
Dukat cesarski	„	6	08	6	13
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	60	10	80
Rubel srebrny rosyjski	„	1	95	2	01
„ papierowy rosyjski	„	1	70	1	72
Talar pruski	„	1	90	1	93
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	
Galicyjskie listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		75	58	76	50
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		79	27	80	21
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		68	—	68	83
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		69	—	69	83
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		217	—	219	33
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		183	33	185	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. kwietnia.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)

	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70 —	70.20
od kwiet. do października po 5%	69 70	69.90
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.75	78.25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 —	82.50
Metaliki po 5%	58.70	58.80
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	142 —	143.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	141 —	142.—
Przez. do wyl. z r. 1854	77 —	77.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86 30	86 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89.75	90 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	79 30	79 50
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	89 50
Czech	89.50	90.50
Węgier	71 —	71 50
Galicyi	68.—	68.75
Siedmiogrodu	67.—	67 50
Bukowiny	67.-	67 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	98 25	99.50

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	729.—	731.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	182.60	182.80
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	604.—	607.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	96 50	97.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1640.—	1645.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	210 60	210.80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	208 50	209.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	141.—	141 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zl. mon. konw.	217 75	218 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184.—	184 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	479.—	481.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	91.50	91.75
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	76.—	77.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	87.75	88.25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	103.—	104.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zl. m. k.	91.70	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98.50	99.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.50	127.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	90.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	88.—	93.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31 50
Palfiego „ 40 „ „	25.—	26.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	24.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107.75	108 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	108 15	108 40
Hamburg za 100 M. B.	95.75	96 —
Londyn za 10 ft. szt.	129 10	129.60
Paryż za 100 fr.	51.30	51.40

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	6.08	6.10
detto. pełnej wagi	6.08	6.10
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.33	10.34
Rosyjski imperyał	10.60	10.65
Talar związkowy	1.90	1.91
Srebro	126.50	127.—
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł.	36 c.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4. kwietnia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	58	50
5% pożyczka narodowa	69	40
Losy z 1860 roku	85	50
Akcye banku wiedeńskiego	726	—
„ „ kredytowego	180	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	129	70
Srebro	127	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	11

DZIENNIK URZĘDOWY.

(612) **Concurs-Kundmachung.** (1)

Nro. 11083. Zur Wiederbesetzung eines erledigten Stipendiums jährlicher 52 fl. 50 kr. öst. W. aus der Przemyśler Stiftung für Studirende am Przemyśler Obergymnasium vom Schuljahre 1866-67 angefangen, wird hiemit der Concurs bis Ende April 1867 ausgeschrieben.

Auf dieses Stipendium haben stiftungsmäßig blos Söhne der Inwohner des Przemyśler Kreises, welche die 4te Gymnasialclasse mit Vorzugsclassen zurückgelegt haben, und am Przemyśler Obergymnasium studiren, Anspruch.

Die Bewerber haben ihre gehörig intimirten Gesuche im Wege der Przemyśler Gymnasial-Direction innerhalb der Concursfrist bei der k. k. Statthalterei einzubringen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 17. März 1867.

Ogłoszenie konkursu.

Nro. 11083. Dla ponownego obsadzenia opróżnionego stypendyum w rocznej kwocie 52 zł. 50 c. w. a. z Przemyskiej fundacyi dla uczniów wyższego gimnazyum w Przemyślu zacząwszy od roku szkolnego 1866-67, rozpisuje się niniejszem konkurs do końca kwietnia 1867.

Do tego stypendyum mają podług postanowienia fundacyjnego prawo tylko synowie mieszkańców obwodu Przemyskiego, którzy ukończyli 4tą klasę gimnazyalną z celującym postępem i pobierają dalsze nauki w wyższem gimnazyum w Przemyślu.

Kompetenci mają prośby swoje, należycie zaopatrzone, podawać za pośrednictwem dyrekcyi gimnazyum Przemyskiego w ciągu terminu konkursowego do c. k. Namiestnictwa.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. marca 1867.

(611) **Kundmachung.** (1)

Nr. 15743. Zur Sicherstellung des Wasserbaues am Dunajecflusse bei Czerniec wird bei dem Neu-Sandecer k. k. Bezirksamte am 24. April 1867 eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Die diesfälligen Arbeiten bestehen, und zwar: in Herstellung von:

1. 17°—2′—6″ Körpermaß Schotterausgrabung, dann
2. 77°—0′—10″ „ Steinwurf, und endlich
3. $172\frac{1}{2}$ Quadrat-Klafter Pflasterung im Gesammtbetrage von . . . . . 1130 fl. 24 kr. österr. Währ.

Die diesbezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei dem k. k. Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden daher aufgefordert, ihre mit einem 10%tigen Vadium belegte und vorschriftsmäßig verfaßten Offerte längstens bis 12 Uhr Mittags des oberwähnten Tages in der vorerwähnten Amtskanzlei zu überreichen, — indem auf später einlangende Offerte keine Rücksicht genommen werden wird.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, den 25. März 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 15743. Ku zabezpieczeniu wodnej budowli u rzeki Dunajca pod Czerncem, odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Nowym Sączu na dniu 24go kwietnia 1867 publiczna licytacya za pomocą ofert.

Odnośne roboty są następujące, a mianowicie:

1. Wykopanie 17°—2′—6″ miary ludzkiej szutru:
2. Urządzenie 77°—0′—10″ miary ludzkiej nasypu kamiennego, nakoniec
3. Urządzenie $172\frac{1}{2}$ kwadratowych sążni bruku w ogólnej kwocie . . . . 1130 zł. 24 kr. wal. austr.

Odnośne wskazówki i warunki budowy przejrzeć można w c. k. urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się przeto, ażeby oferty swoje opatrzone w 10procentowe wadyum i ułożone podług przepisów, podali najdalej do godziny 12. w południe wyżwspomnionego dnia do wyżwymienionej kancelaryi urzędowej, gdyż później nadeszłe oferty nie będą uwzględniane.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25. marca 1867.

(610) **Kundmachung** (1)

Nr. 43398. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Peczenizyn, Kołomeaer Bezirkes wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Diese Offerte belegt mit dem Vadium von 40 fl. sind längstens bis einschließig 25. April 1867 bei der Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik im Jahre 1866 betrug im Tabak . . . . 3399 fl. und in Stempelmarken . . . . 2891 „ österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingnisse und der Erträgnißausweis können bei der Finanz-Bezirks-Direction in Kołomea, wie auch bei der Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 23. März 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 43398. Do obsadzenia głównej trafiki tytoniu w Peczeniżynie, powiatu Kołomyjskiego, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 40 zł. jako wadyum mają być podane najpóźniej do dnia 25. kwietnia 1867 włącznie do c. k. obwodowej dyrekcyi skarbu w Kołomyi.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1866:
w tytuniach . . . . 3399 zł.
a w stemplach . . . . 2891 „
wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jako też wykaz dochodów przejrzeć można w c. k. obwodowej dyrekcyi w Kołomyi, tudzież w c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 23. marca 1867.

(606) **Edikt.** (1)

Nr. 484. Vom k. k. städtisch-delegirten Bezirksgerichte in Rzeszów werden diejenigen, welche als Gläubiger an die Verlassenschaft des am 20. November 1865 ohne letztwilliger Erklärung verstorbenen Leon oder Leiser Strassheim, Handelsmannes aus Sedziszow eine Forderung zu stellen haben, aufgefordert, behufs Anmeldung und Darthuung ihrer Ansprüche am 27ten Juni 1867 um 9 Uhr Vormittags hiergerichts zu erscheinen, oder bis dahin schriftlich ihre Gesuche zu überreichen, widrigens dieselben an die Verlassenschaft, wenn sie durch Bezahlung der angemeldeten Forderungen erschöpft wurde, kein weiterer Anspruch zustehen wird, als insofern ihnen ein Pfandrecht gebührt.

Rzeszów, am 28. Februar 1867.

(604) **Kundmachung.** (1)

Nr. 3995. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht in Bohorodczany wird hiemit verlautbaret, daß über Ansuchen der Feibisch Rieger die executive Feilbiethung der dem Jurko Sema gehörigen keinen Grundbuchskörper bildenden zu Bohorodczany unter Conscr. Zahl 45 gelegenen, auf 330 fl. geschätzten Realität zur Hereinbringung der Summe 19 fl. 95 kr. s. N. G. am 6. Mai 1867, am 15. Mai 1867 und am 22. Mai 1867—jedesmal um 10 Uhr Vormittags in der h. g. Kanzelei abgehalten werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bohorodczany, am 31. December 1866.

(603) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 160. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach ogłasza niniejszem, że do ściągnięcia sumy 209 zł. Herschowi Zirlerowi u Stefana Danieckiego i Michała Pańczuka przypadającej, przymusowa sprzedaż realności w Bohorodczanach pod liczbą domu 55 położonej na 210 zł. oszacowanej, w księgach gruntowych niezapisanej, na dniu 3. maja 1867, na dniu 13. maja 1867 i na dniu 22. maja 1867 każdą razą o 11tej godzinie przed południem odbędzie się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany, dnia 10. stycznia 1867.

(608) **Edykt.** (1)

Nr. 4846. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem, że na zaspokojenie sumy 1019 zł. 40 kr. wal. austr. z odsetkami po 4proc. od 15. lipca 1865 i kosztami 11 zł. 50 kr., tudzież kosztów 5 zł. i teraźniejszych 8 zł. 52 kr. w. a. publiczna sprzedaż sumy 5000 duk. holl. wraz z odsetkami po 5proc. od 1. lipca 1862 bieżącemi na dniu 1. lipca 1865 płatnemi na rzecz p. Felicyi hr. Golejewskiej w stanie biernym dóbr Hryniowce i Korolówka jak Dom. 382. str. 359. n. 32. on. zabezpieczonej pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

O rozpisanej tej licytacyi uwiadamia się p. Felicyę hr. Golejewską, p. Teodora Agopsowicza i wszystkich wierzycieli, którzy po wydanym dnia 30. stycznia 1867 wyciągu tabularnym do tabuli weszli — przez ustanowionego kuratora p. adwokata Skwarczyńskiego z zastępstwem p. adwokata Rosenberga.

Stanisławów, dnia 18. marca 1867.

(614) **Kundmachung.** (1)

Nr. 5637. Zur Unterbringung eines Theiles der hiesigen k. k. Militär-Polizeimanschaft mit Inbegriff der Wohnung für den Abtheilungs-Commandanten und einen Subalternoffizier, wird ein am 31. October 1867 beziehbares Haus, welches möglichst gut gelegen ist, und sich im guten Bauzustande befindet, miethweise auf mehrere Jahre aufgenommen.

Offerten werden bis Ende April 1867, in der Vorstandskanzlei der Polizei-Direction Nr. 356 St. angenommen.

Lemberg, am 1. April 1867.

(596) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 966. C. k. urząd powiatowy w Cieszanowie wiadomo czyni, iż z powodu, że dwukrotnie na dniu 18go i 28go marca 1867 w celu wydzierzawienia dóbr Brusna Starego na pokrycie zaległości podatkowych, rozpisany termin licytacyi bezskutecznie upłynął, należące do prowentów tychże dóbr szczegółowe objekta, mianowicie prawo propinacyi w trzech karczmach albo ryczałtowo, albo na każdą karczmę osobno, tudzież kamieniołom i wapniarka na 6 lat po sobie następujących od 1go maja 1867 począwszy na dniu 16go kwietnia 1867 o godzinie 10tej przed południem w kancelaryi w c. k. urzędzie powiatowymw Cieszanowie przez publiczną licytacyę wydzierzawione zostaną.

Cena wywołania wynosi za propinacyę ryczałtem 280 zł. wal. austr., a pojedyńczo za dwie karczem po 100 zł. wal. austr., a za trzecią 80 zł. wal. austr., za kamieniołom 120 zł. wal. austr. a za wapniarkę z dodatkiem 100 niższo-austryackich sągów drzewa sosnowego — przez dzierzawcę na własny koszt wyrąbać się mających 200 zł. wal. austr.

Zaprasza się przeto chęć licytowania mających, aby na wyznaczonym terminie w 10proc. wadyum zaopatrzeni w kancelaryi c. k. urzędu powiatowego w Cieszanowie, gdzie warunki licytacyi przejrzane być mogą, zgłosić się chcieli.

Cieszanów, dnia 28. marca 1867.

(588) **Kundmachung.** (3)

Nro. 14760. Zur Sicherstellung der Conservationsherstellungen im bestandenen Samborer Straßenbaubezirke wird die Offertverhandlung für das Jahr 1867 oder für eine dreijährige Periode, nämlich pro 1867, 1868, 1869 ausgeschrieben, — letztere unter der ausdrücklichen Bedingung, daß sich die Unternehmung verbindlich macht, auch alle anderen, im Verlaufe der Periode vorkommenden Conservationsherstellungen mit gleichem Nachlasse auszuführen und sich der Adjustirung der Kostenbeträge nach den bestehenden Normen und der ursprünglichen Kostenberechnung zu Grunde gelegenen Material- und Arbeitspreisen unterzieht.

Die diesfälligen Erfordernisse sind folgende, und zwar:

	Fiscalpreis fl.	kr.
A. Auf der Karpathen-Hauptstraße:		
Reparatur der Brücke Nr. 13	270	21½
" " " Nr. 17	201	84
Herstellung von Straßengeländern . . .	77	93
Reparatur der Brücke Nr. 23	20	87½
" " " Nr. 26	993	35
" " " Nr. 28	493	03½
" " " Nr. 38	288	35
" " " Nr. 41	129	71½
Herstellung von Straßengeländern . . .	111	18
Reparatur der Brücke Nr. 54	129	26½
" " " Nr. 64	10	—
" " " Nr. 66	11	10½
Herstellung von Straßengeländern . . .	39	66½
B. Auf der Sambor-Turkaer ungar. Hauptstraße:		
Reparatur der Brücke Nr. 13	55	69½
" " " Nr. 16	50	26½
" " " Nr. 17	663	80
" " " Nr. 18	39	61
" " " Nr. 20	77	85
" " " Nr. 23	48	25½
Herstellung von Straßengeländern . . .	246	01
Zusammen .	3958	01

in österr. Währung.

Unternehmungslustige werden hiemit eingeladen, ihre mit 10% Vadium belegten Offerte längstens bis 15. April 1867 beim Samborer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Zahl 23821 kundgemachten Offertbedingnisse können beim Samborer k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Nachträgliche Anbote finden keine Berücksichtigung.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 23. März 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 14760. Ku zabezpieczeniu robót konserwacyjnych w byłym Samborskim powiecie budowy gościńców rozpisuje się licytacyę ofertową na rok 1867, albo też na trzyletni peryod, mianowicie na lata 1867, 1868 i 1869, — ostatnią wszakże z tym wyraźnym warunkiem, ażeby przedsiębiorstwo obowiązało się — także wszystkie inne, w ciągu tego trzylecia zdarzające się roboty konserwacyjne wykonywać z równem opuszczeniem w cenach, i żeby poddało się sprawdzeniu kosztów podług istniejących przepisów i przyjętych w pierwotnym kosztorysie za podstawę cen materyałów i robót.

Potrzebne roboty są następujące:

	cena fiskalna zł.	c.
A. Na głównym gościńcu Karpackim:		
Naprawa mostu Nr. 13	270	21½
" " Nr. 17	201	84
Postawienie poręczy przy gościńcu . . .	77	93
Naprawa mostu Nr. 23	20	87½
" " Nr. 26	993	35
" " Nr. 28	493	03½
" " Nr. 38	288	35
" " Nr. 41	129	71½
Postawienie poręczy przy gościńcu . . .	111	18
Naprawa mostu Nr. 54	129	26½
" " Nr. 64	10	—
" " Nr. 66	11	10½
Postawienie poręczy przy gościńcu . . .	39	66½
B. Na Samborsko-Turzeckim głównym gościńcu węgierskim:		
Naprawa mostu Nr. 13	55	69½
" " Nr. 16	50	26½
" " Nr. 17	663	80
" " Nr. 18	39	61
" " Nr. 20	77	85
" " Nr. 23	48	25½
Postawienie poręczy przy gościńcu . . .	246	01
Ogółem .	3958	01

w wal. austr.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo zaprasza się niniejszem, ażeby swoje oferty z załączeniem 10procentowego wadyum przedłożyli najdalej do dnia 15. kwietnia 1867 c. k. urzędowi powiatowemu w Samborze.

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 obwieszczone warunki licytacyi ofertowej przejrzeć można w c. k. urzędzie powiatowym w Samborze.

Poźniejsze oferty nie będą uwzględniane.

Co się niniejszem do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 23. marca 1867.

(334) **Obwieszczenie.** (6)

Nr. 140. Wydział wierzycieli p. Anny Gromadzińskiej tabularnej właścicielki realności lwowskiej pod liczbą 310 i 342 w mieście położonej, po uskutecznionem sądowem oszacowaniu tychże realności, rozpisuje licytacyjną sprzedaż tychże realności pod l. 310 i 342 w mieście pod następującemi warunkami:

I. Za cenę wywołania oznacza się cena szacunkowa w ilości 96739 zł. 81 kr. wal. austr. i realności liczby 310 i 342 fizyczną jedną całość stanowiące na pierwszym terminie dnia 25. kwietnia 1867 o godzinie 10tej rano tylko powyżej ceny szacunkowej lub za cenę szacunkową sprzedane zostaną.

II. Chęć kupienia mający obowiązani są do złożenia do rąk licytacyę przeprowadzającego c. k. notaryusza Strzelbickiego wadyum 10proc. w ilości 9674 zł. w. a. w banknotach, lub książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, lub w listach zastawnych albo w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich po kursie Gazety urzędowej lwowskiej obliczyć się mających.

III. Kupiciel obowiązanym będzie w 60ciu dniach po uwiadomieniu przyjęcia licytacyi całą cenę kupna, w którą wadyum wliczone zostanie, do rąk c. k. notaryusza Strzelbickiego wypłacić, lub legalizowane deklaracye tabularnych wierzycieli ze zezwoleniem pozostawienia ich płynnych należytości na hypotece kupionych realności 310 i 342 m. przedłożyć, w którym razie pozostawione ilości w cenę kupna wliczone i kupiciel tylko resztującą jeszcze cenę złożyć obowiązanym będzie.

IV. Gdyby kupiciel w terminie 60 dni powyższym warunkom zadość nie uczynił, traci złożone wadyum na rzecz wierzycieli masy ugodowej Anny Gromadzińskiej.

V. Po zaspokojeniu całej ceny kupna w powyżej wzminkowanym sposobie odda wydział sprzedane realności l. 310 i 342 m. kupicielowi i wyjedna na koszt kupiciela zaintabulowanie tegoż za właściciela kupionych realności w stanie czynnym tychże, tudzież wyjedna na podstawie kwitów z tejże ceny kupna zaspokojonych wierzycieli ekstabulacyę ich należności ze stanu biernego sprzedanych realności, niemniej ekstabulacyę tych wierzycieli tabularnych, na których zaspokojenie cena kupna już nie wystarczyła.

VI. Od dnia fizycznego objęcia posiadania ponosi kupiciel podatki i wszelkie należytości, oraz opłaca należytość skarbową od przeniesienia własności bez regressu do masy ugodowej.

VII. W razie nieprzedania na pierwszym terminie za lub powyżej ceny szacunkowej wyznacza się termin dla wszystkich wierzycieli tabularnych na dzień 31go maja 1867 o 10tej godzinie przed południem w celu zezwolenia na licytacyjną sprzedaż także poniżej ceny szacunkowej.

O tej rozpisanej licytacyi uwiadamiają się c. k. Prokuratorya imieniem wys. skarbu, tudzież wszyscy tabularni wierzyciele, którzy do dnia 26. lipca 1866 jako dnia ogłoszenia masy ugodowej do tabuli weszli.

Lwów, dnia 18. lutego 1867.

Jozef Strzelbicki.
c. k. notaryusz jako komisarz sądowy.

(580) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 3631. C. k. sąd delegowany miejski w sprawach cywilnych w Krakowie podaje do wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 12. lutego 1867 l. 445 na zaspokojenie kwoty 58 złr. w. a. z procentami po 6% od dnia 28. czerwca 1866, kosztami procesu 6 złr. 17 c., 4 złr. 93 c. i kosztami egzekucyjnemi 7 złr. 16 c. i 7 złr. 47 c. w. a. Janowi Filipowiczowi przyznanej, odbędzie się w dniach 1. maja, 1. czerwca i 2. lipca 1867 roku o godz. 9tej zrana w tutejszo-sądowej kancelaryi przymusowa sprzedaż realności włościańskiej pod L. 42 w Wegrzcach położonej, Antoniego Wolnickiego własnej.

Cena szacunkowa 3300 złr., zaś wadyum 330 złr. w. a. wynosi.

Akt oszacowania, opisania i warunki licytacyi są w registraturze sądowej do przejrzenia.

O czem się chęć kupna mających z tem dołożeniem zawiadamia, iż realność ta dopiero na trzecim terminie niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Kraków, dnia 16. marca 1867.

(597) **Kundmachung.** (3)

Nr. 4953. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß Herr Advokat Dr. Rosenberg mit Unterstellung des Hrn. Advocaten Dr. Jarocki zum General-Substituten des am 28ten März 1867 verstorbenen Hrn. Advocaten Dr. Serda mit der Verbindlichkeit ernannt worden sei, die Vertretung der bisher vom Hrn. Adv. Dr. Serda vertretenen Partheien in so lange weiter fortzuführen, bis dieselben einen anderen Bevollmächtigten bestellt haben werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnow, am 29. März 1867.

(592) **Edykt.** (3)

Nr. 2637. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż p. Dra. adw. Dworskiego z zastąpieniem p. Dra. adw. Mochnackiego z miejsca i pobytu niewiadomemu zapozwanemu p. Bronisławowi Brześciańskiemu z powodu przeciw temuż przez Baruch Hausmann pto. 150 złr. a. w. z pn. uzyskanego nakazu płatniczego za kuratora ustanawia i jego o tem zawiadamia.

Przemyśl, dnia 7. marca 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.